

ΒΟΥΛΗ

ΔΙΟΥΣΑ - ΔΙΑΔΡΟΜΟΙ

Τὸ δελτίον τῆς θνησιμότητος θὰ περιλάβῃ καὶ μίαν ἐπίσημον νεκρὸν. Ὡς ἐὰν κατάγεται ἐξ Ἰσπανίας φέρει ὄνομα, τὸ μῆκος τοῦ ὁποίου ἡδύναται νὰ φθονήσῃ καὶ ὁ Λογιώτατος τῆς «Βαθυλωνίας»: Βουλὴ, τετάρτη Σύνοδος τῆς ἐνδεκάτης Περιόδου. Δὲν ἀπέθανεν ἐξ ἰφλουέντζας, οὔτε ἐξ ἱλαρᾶς, καίτοι οὐχὶ σπανίως διέχυσεν τὴν ἱλαρότητα· κατὰ τὰς ἀκριβεστεράς ἱατρικὰς παρατηρήσεις ἀπέθανεν ἕνεκα τῆς ὑπερβολικῆς τῆς λύπης.

Ὡς πάντα τὰ πλάσματα, ἅτινα εἶνε γένους θηλυκοῦ, καὶ ἡ αἰμένηστος εἶχεν ἀνεπτυγμένην εἰς βαθμὸν ἀπίστευτον τὴν πολυλογίαν· ἐσχάτως παρατηρήθησαν καὶ συμπτώματα πνευματικῆς διαταράξεως, διότι κατὰ πάσαν στιγμὴν προέτεινεν εἰς ἐαυτὴν ἐρωτήσεις, δηλαδὴ ἔπαθεν ἐξ ἐρωτησεομανίας. Ἐὰν δὲν ἀπέθνησκεν, οἱ ἱατροὶ εἶχον ἀποφανθῇ, ὅτι θὰ κατέληγεν εἰς μανίαν.

Μία ἐκ τῶν 150 κεφαλῶν τῆς—διότι ἡ μακαρίτης εἶχε πολλὰς κεφαλὰς, ἄνευ ἐγκεφάλου ὅμως—ὠνομάζετο Μίλησις.

Οὗτος παρεπονεῖτο διαρκῶς καὶ μάλιστα εἰς τὸ περίστρατοῦ ζήτημα, ὅτι ἡ Κυβέρνησις ἀφίνει τὴν Βουλὴν εἰς τὸ σκότος καὶ ὅτι ὀφείλει ἡ Κυβέρνησις νὰ φωτίσῃ τὴν Βουλὴν.

Μία ἄλλη κεφαλὴ μὲ ἐγκέφαλον:

— Πῶς διάβολο νὰ τὴν φωτίσῃ καλλίτερα, ἀφοῦ ἔχει τέσσαρας ἡλεκτρικοὺς λαμπτήρας.

Καὶ ὥς νὰ μὴ ἤρουν οἱ ἡλεκτρικοὶ λαμπτήρες ὁ κ. Κωνσταντόπουλος ἔφερεν εἰς τὸ μέσον καὶ τὰ κηρία... τοῦ ἐν Κερκύρᾳ καταστήματος. Ἀπὸ αὐτὰ τὰ κηρία ὅμως ἐφωτίσθησαν ὅλοι περὶ τοῦ ὅτι ἡ ἀντιπολίτευσις δὲν ἠξεύρει τί λέγει.

Καὶ διὰ νὰ μὴ σᾶς φανῶ ὑπερβολικὸς παραθέτω τὴν ἐπομένην ἐπερώτησιν τοῦ κ. Δηλιγιάννη, ἣν ἐδημοσίευσε καὶ εἰς τὴν «Πρωίαν»:

«Τὰς οἰκοδομὰς ὅμως δὲν ἐξετέλεσε τὸ Μετοχικὸν ταμεῖον τοῦ κατὰ γῆν Στρατοῦ, ἀλλὰ τὸ ἐπὶ τῶν Στρατιωκῶν ὑπουργεῖον τὸ ὁποῖον κατόπιν διὰ νομοσχεδίου ἐπιψηφισθέντος τὸν παρελθόντα Δεκέμβριον, ἐκυρώθη δὲ κατὰ τὴν 29, Δεκεμβρίου 1089, καὶ ἐξεδόθη ὡς νόμος τοῦ κράτους, καὶ τὴν ὑπὸ τοῦ νόμου τοῦ 1887 δημιουργηθεῖσαν κατὰστασιν μετέβαλε, καταβαλὼν τὰ ἐξοδα τῶν οἰκοδομῶν τούτων ἐκ τοῦ δανείου τῶν 5 ἑκατομμυρίων λιρῶν, τοῦ συνομολογηθέντος ἀποκλειστικῶς πρὸς μετατροπὴν χρεωλυτικῶν δανείων εἰς πάγια».

Ὁ λύτης τοῦ ἀνωτέρω αἰνίγματος λαμβάνει ἐκ μέρους τοῦ «Ἀστερος» τὴν εἰκόνα τοῦ κ. Χαρχιζῆ, ἀρχισυντά-

κτου τοῦ «Φανου» ἢ τὴν εἰκόνα τοῦ κ. Δηλιγιάννη, ἀρχισυντάκτου τῆς «Πρωίας».

Ἠκούσθη εἰς τὸν διάδρομον μεταξὺ δύο Βουλευτῶν:

— Καὶ πόσο θὰ μιλῆσῃ;

— Δύο ὥραις τὸ ὀλιγώτερον.

— Τότε ἂς πάω νὰ τελειώσω κάμποσαις δουλειαῖς ποῦ ἔχω καὶ ἐπιστρέφω.

Ἀξενόμα

;;-!!

Ἐβαδίζανε κι' ἐβάδιζαν μαζί τους μύρια κάλλη:

«Σύ, ἔξω, τὸν περιγελᾶς», ἔλεγε ἡ μιὰ 'ς τὴν ἄλλη.

«Ἐγώ; καθόλου!» ἀπαντᾷ καὶ τὰ φτωχὰ μου στήθεια ἧς δεύτερης 'πιστέψανε. Μὴν εἶπε ἡ πρώτη ἀλήθεια;

Κωστής

POT—POURRI

Ἐκ λευκώματος

«Ἀφοῦ πλέον παρὸν δὲν ὑπάρχει, ἀλλὰ παρελθὼν τὰ πάντα συνδέει, ὡς ψεύτικον ρόδον, τὸ μέλλον μᾶς μένει, τέλος ἡ ἐνθύμησις μόνον μᾶς ἄρχει.»

B. Γ. Κ.

Εἰς τὰ ἐπισκεπτήρια τοῦ κ. Πύργου.

«Τὸν φίλον τοῦ φίλου Σου καὶ Σὺ ἔχε τον Φίλον
Τὸν δὲ ἐχθρὸν τοῦ φίλου Σου νὰ μὴ τὸν ἔχῃς φίλον.»

Ἐπιγραφή ἐντὸς ζυθοπωλείου

«Τὰ καλλίτερα ἱαματικὰ ποτὰ εἶνε μύρα καὶ κρασί.
Τὰ νοστιμότερα ἱατρικὰ εἶνε χηρομέρι τυρὶ καὶ αὐγά.»

Πρόλογος ἀναφορᾶς

Ἀξιότιμε Κύριε,

«Ὁ πρὸ τριῶν ἐτῶν διαμένων ἐνταῦθα φύλαξ τῆς περι-